

Turen til Litauen 29-05-19 til 01.06.19.

I sporene efter projekt børnehave i Sakyna.

Der var i alt 13 deltagere i turen, hvoraf de 7 er medlemmer af vor klub. Det synes jeg er en meget flot deltagelse i en helt igennem selvbetalt tur.

Onsdag:

Vi mødtes i lufthavnen kl. 18³⁰ i mindre grupper, hvor de fleste fik lidt at spise. Norwegian sørgede for, at vi kom vel til Riga, hvor vi i samlet flok gik til den ventende bus. Bussen var udstyret med lækkerier (øl mv. og lækre hjemmelavede brød) fra Sakyna. Humøret var strålende, selv om vi først nåede vort hotel i Siauliai 02³⁰, hvor vi startede med et lille evalueringsmøde. Det stedlige øl blev godkendt med karakteren fyldig og god.

Torsdag:

Det blev dagen, hvor vi lærte en landsby og dens befolkning at kende. Den del af landet, vi så, var fladt som Lolland. Der var meget sump og mange småsøer, så der var selvfølgelig også et utal af storke. Der var fint agerland, selv om en lollandsk landmand næppe ville bytte jordlodder med landet.

Delegationen er klar til dagens arbejde.

Vi mødtes straks af festklædte elever i folkedragter.

Herefter var der underholdning ved elever af vekslende størrelse.

Der var også taler:

Vor præsident talte via sin tolk på litaurisk. Han overrakte klubbens gave, som naturligvis er en abe (Kay Boyesen) til børnehaven.

Til slut tager vi et stort familiebillede.

Eftermiddagen slutter vi med en bustur rundt i hele skoledistriktet – fortrinsvis på grusveje.

Største oplevelse var dog, at forældrene til børnehaveeleverne som tak har arrangeret et fantastisk kagebord midt ude i skoven som en overraskelse til os. Vi blev meget rørte og mange gamle øjne blev våde i kanten – ja, det nytter at lave et projekt. Næste gang ved man i Sakyna, at det nytter at gå efter sine mål.

Om aftenen var vi til middag med lokale retter og lokal underholdning. Det var en stor folkloristisk oplevelse.

Vi holdt dog først et planlægningsmøde.

Skønsang i nationaldragt. Korsang er meget karakteristisk for de baltiske lande, den var en stor del af sammenhængskraften under den russiske 'besættelse'.

Det blev også til meget flotte duetter.

Under middagen dansede gæsterne og en lokal entertainer optrådte med et specielt show. Pedellen på stedet var tilkaldt som dansekvaller for damerne.

En helt fantastisk dag blev afsluttet med evaluering efter ½ times buskørsel til Siauliai. Vi var enige om, at det var oplevelser, man aldrig ville få ved en privat rejse til området. Vi følte, at vi var tæt på lokalsamfundets sjæl.

Fredag:

Denne dag var planlagt af vore klubvenner i Siauliai. (Rotary Klubas Harmonja) og handlede om bylivet og blev en stor kontrast til torsdagens landsbyliv.

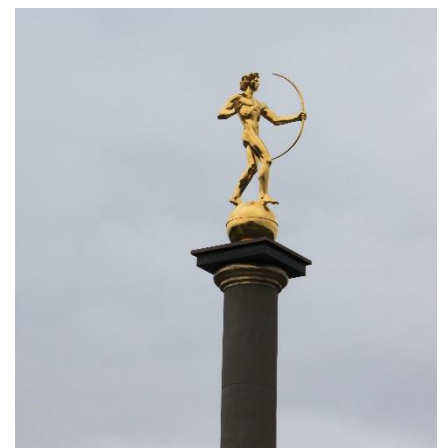
Dagens guides med elect til venstre leder os gennem dagens program. Første programpunkt var en byvandring, der blandt andet indeholdt en del om byens historie.

Byen er den fjerdestørste by i Litauen med sine 104.000 indbyggere. Før anden verdenskrig var godt halvdelen af indbyggerne jøder, mens der nu er under 1000 tilbage.

Typisk Butiksskilt

Guld bueskytte

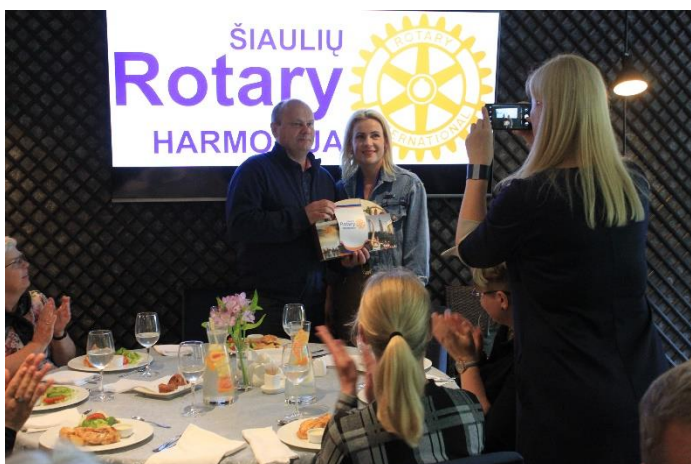

Korshøjen:

Korshøjen lige udenfor byen er hovedattraktionen. Her kan man placere et kors med sine ønsker. Man ved ikke hvor mange kors, der er, men 2 mio. kan være et fornuftigt bud. Russerne forsøgte flere gange at fjerne korsene, men lokalbefolkningen havde nye kors på plads indenfor få timer. Der er ikke tale om et kristent monument, det udelukker dog ikke, at der også er kristne symboler.

Vi var efterfølgende til frokost (kl. 13³⁰) med vore klubvenner. Klubben er en pigeklub, der dog har én mand som medlem. De mødte frem med 12 piger i dyre kjoler og de havde deres ordner på, mens vi var i vores almindelige turtøj – vi var noget overmatchet, idet vi regnede med, at den officielle middag var om aftenen.

Om eftermiddagen var vi på byvandring og på chokolademuseum. Hvis man i fremtiden hører vendingen 'nu går der vist chokolademuseum i den' er der tale om en person, der taler monoton uden ophold mellem sætningerne.

På byvandring.

Vi var så heldige, at præsidenten kom til middagen om aftenen, så vi kunne overrække vort emblem og klubbens gave – en garder (Kay Boyesen). De sagde straks, at den skulle have fast plads foran klubbens mandlige medlem.

Lørdag:

2 timers kørsel til Riga og fri eftermiddag til sightseeing i Riga:

Præsidenten vågede over forældrenes gave til klubben under hele turen og han udfoldede alle sine diplomatiske evner for at få luftkaptajnen til at passe på den skrøbelige kage under hele hjemturen.

Her slutter beretningen om turen, som deltagerne betegner som *uforglemmelig*. Behøver jeg at tilføje, at skolen havde fået rettet fliser med mere op, som var der tale om dronningebesøg – ja vi havde kronede dage.

Med hilsner og tak til alle deltagere – dog især Kristina og Maibrit

John